

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבח וההודאה לבורא עולם

צדיקים מודים לה'

מסופר על הרה"ק רבי ברוך ממז'יבוז' זי"ע שהיה עשיר גדול, אך פעם רצה הקב"ה לנסותו, והתחיל לרדת מעושרו עד שנעשה עני שלא היה לו אפילו פת לחם בבית.

אף על פי כן היה מתחזק ורוקד מתוך שמחה, ומודה לה' על כל הטוב שעושה עמו.

אשתו, שראתהו כה שמח ורוקד, שאלה אותו בתמיהה:

"אמור נא, רבי ברוך, ולשמחה מה זו עושה?? אין לנו אפילו פת לחם בבית, ועל מה אתה שמח?"

ענה ואמר לה:

"יש מלאך שממונה על העניות. כשהוא מגיע לאיזה בית ורואה שמתלוננים ובוכים ומצטערים - אז הוא אומר: 'פה אשב כי אוויתיה, ואשב פה לנצח נצחים'. למה? כי מספקים לו מזון.

המזון של המלאך הזה הוא עצבות, דכאון, תלונות ומרירות. אבל אם יראה שיש בבית זה שמחה, אזי אומר:

'אין לי מה לחפש כאן', ואז הוא עוזב את הבית."

וכמו שאמר לה כך היה.

תוך זמן קצר קיבל עשירות מחדש, ועל ידי השמחה וההודיה באה הישועה.

חג האסיף - לאסוף את החסדים

אליו. על כן במצווה זו אנו עושים לא רק את ההכרחי, אלא מוסיפים מתוך חיבה יתירה, הרבה הידורים קישוטים וגוי מצווה, להראות כמה חביבים עלינו אבינו שבשמים ומצוותיו.

חג האסיף

חג הסוכות נקרא בתורה גם בשם "חג האסיף", משום שבזמן הזה עם ישראל מודים לה' על שזכו לאסוף לביתם את כל יבול השנה שהעניק להם ה'. יש להבין את הקשר בין שני פנים אלו של החג, זכירת חסד ה' בענני הכבוד וזכירת חסד ה' באסיף.

בחג האסיף אנו מודים לה' לא רק על התבואה הבסיסית שהיא נצרכת לשם קיומנו החיוני, אלא גם על פירות הקיץ על כל סוגיהם הרבים (ע' רש"י דברים ט"ז י"ג), שאינם הכרחיים כלל, אלא שהקב"ה שם אותם בבריאה להנאתנו, ובכך לגלות את אהבתו המופלגת לכל נפש מישאל. נמצא שענני הכבוד וחג האסיף עניינם אחד, להתבונן בחיבה היתירה שיש להקב"ה אלינו, להודות על כך ולהגיע לשמחה הגדולה של אהבת ה', במדרגה המרוממת ביותר של אהבה, כמים הפנים לפנים (ע' ספר שערי אהבה פרק ג').

גם מצוות ארבעת המינים היא הודיה לה' על כל סוגי המינים הנפלאים שברא בעולמו להנאתנו: הפירות הנאים (אתרוג), מיני הבשמים (הדס),

העלים יפים (לולב), עם מראה מרענן (ערבה) (רמב"ם מו"ג ג,מג).

לאסוף את החסדים

ב"חג האסיף" מוטל עלינו "לאסוף" לא רק את הפירות, אלא גם את כל החסדים שקבלנו במשך השנה, להכניסם ולהפנימם בתוך לבנו, כדי שישגו את יעדם - אהבה נלהבת להש"ת. כל חסד ה' שזוכה לו האדם והוא אינו משתמש בו להעלות את הכרתו בטוב ה', הרי זה כפרי שנשאר בחוץ בשדה ולא נאסף לתוך הבית. רק כאשר האדם משתמש בחסדים להתקרב על ידם לה', הרי הם נחשבים "נאספים" להשגת יעדם על ידינו.

כאשר האדם מודה ומכיר בטובו ית' ובאהבתו המופלגת לברואיו, ושואין עוד מלבד טוב זה של הש"ת, זו היא שמחה אמיתית מושלמת, אשר היא השמחה הנמצאת לפני ולפנים בנשמת כל יהודי. זוהי השמחה המרוממת של חג הסוכות. יזכנו ה' להשיג את רגשי השמחה ההודיה והאהבה הנעלים שהם מטרת החג המיוחד הזה.

מעשה ביהודי מעשה שטרם בכל מאודו להכין סוכה כשרה בתכלית ההידור לפי כל השיטות עם כל החומרות האפשריות. כשבא ידידו לבקרו, העיר לו שאף בסוכה מהודרת זו, יתכן שיהודי יברך "לישב בסוכה" בכוונה מושלמת לקיים מצוות סוכה, ולמרות זאת לא יקיים מצות סוכה כתיקונה. הכיצד? מבואר ב"משנה ברורה", סימן תרכ"ה, כי מצוות סוכה שונה משאר מצוות.

במצוות סוכה לא די רק לכוון לשם קיום המצווה, אלא יש לכוון גם את טעם המצווה, שציונו הקב"ה לשבת בסוכה זכר לענני הכבוד שהושיב אותנו בהם כשהוציאנו ממצרים, כלשון הכתוב (ויקרא כ"ג, מ"ג): "למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים".

כתב הב"ח: יורה, כי עיקר המצווה וקיומה תלויה בכוונתה שיכוון בשעת קיום המצווה לטעם המצווה.

מצוות רבות יש להן טעם ולא נצטוונו לזכור את טעמם, מדוע במצוות סוכה צריך לזכור את טעם המצווה בכל פעם שנכנסים לסוכה?

חיבה יתירה נודעת להם

ה"בני יששכר" מביא את קושיית הקדמונים: ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל במדבר והם: מן, באר, וענני כבוד. מדוע עושים זכר רק לענני כבוד?

ומיישב: בענני הכבוד אנו רואים את החיבה היתירה שיש להקב"ה לעם ישראל, שכן לחם ומים הם הכרחיים לחיי האדם, ונתינתם אינה מגלה על חיבה יתירה. לעומת זאת ענני הכבוד אינם הכרחיים אלא הם תוספת טובה, הם מגלים על חיבה יתירה של הש"ת לישראל.

מהותו של חג הסוכות היא לחוש את האהבה הנפלאה של הש"ת כלפינו ולהודות לו על כך. לכן נצטוונו לזכור את החסד המופלג של הקב"ה, שדאג לטובתנו בשעה שהוציאנו ממצרים, בכל פעם שנכנסים לסוכה, וכמים הפנים לפנים תתעורר בנו השמחה של הודיה ואהבה לאבינו הטוב והמטיב שבשמים.

אפשר שזאת הסיבה למה נהגו להדר ולקשט את הסוכה יותר מכל מצווה אחרת. שכן כמים הפנים לפנים, כנסת ישראל רוצה במצוות סוכה, להראות לקב"ה את אהבתה הגדולה

ווארט של הודיה

אמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע: "כאשר יקום ממיטתו, ורואה שהקב"ה החזיר

בו נשמתו, ונעשה בריה חדשה, ראוי לו לרקוד ולשורר ולזמר ולהודות להקב"ה על זה."

מעשה בתפוח, תולעת וכאב ראש

סיפור אישי

גם כשכואב. אז אתה אומר תודה, אבא??

המילים הפשוטות, הכנות והאמיתיות האלה חדרו בפתאומיות אל ליבי הקשוח. נכון, באמת התחזקנו לאחרונה כל המשפחה בנושא התודה, ואף סיפרו סיפורים ושרנו שירים לילדים. ועכשיו, ברגע של אמת, איפה אני עכשיו? הנה בני הקטן נשלח אלי מן השמיים כדי להזכיר לי את מה שאני כבר חודשים מדבר עליו... תודה!

בני יוצא במהירות מחדרי היישר אל ההמולה שבחוץ, ואני נשאר לבדי עם בוראי.

"בורא עולם!" אני קורא לו שוב. "תודה! זה בטוח בא לי בשל עונותי הרבים. אני רוצה לחזור בתשובה! באמת, השם, תודה שלא באה הבייביסיטר ותודה שאין לי שום כוחות לטפל בילדים. אני יודע שאתה עושה רק טוב, ואני מקבל באהבה! - ועכשיו, אלוקי, בבקשה תעזור לי ותמצא סידור או תעסוקה לילדים שלי, שרק היו בשקט... שאוכל לעבור את גל הכאב הזה..."

כעבור כמה דקות, אני מבחין כי כל האטמוספירה סביבי השתנתה לחלוטין. כן! כולם השתקו בדממת אל-חוט. היתכן? מה קרה? מה לא בסדר כאן? אני מתחיל ממש לדאוג, ומתכווץ כולי לשמוע ולהבין במה ילדי עסוקים.

"היא נכנסה!" אני שומע את בני הגדול לוחש. "היא יצאה!" אני שומע את בתי הקטנה "הנה היא!" כולם קוראים בשקט מרוגש.

אני מחליט לקום מהמיטה לבדוק במה הדברים אמורים, ובהזדמנות זו גם למזוג לי כוס מים מהמטבח, והנה, מה ראות עיני?

מסתבר שאחד מילדי חתך תפוח-עץ, ובפנים נמצאה תולעת שלמה במלוא "הדרה".

וכך, כל אחרי הצהריים, לילדים היתה תעסוקה נפלאה: בשקט מופתי, כולם, גדול כקטן, עמדו וצפו באותה התולעת נכנסת אל התפוח ויוצאת מן התפוח.

מה רבו מעשיך... תודה לה' יתברך הכל-יכול, ששמע את תפילתי ותודתי, ושלח לי ישועה נפלאה בצורת תולעת-שמרטפית, ואפילו ללא חסרון כיס.

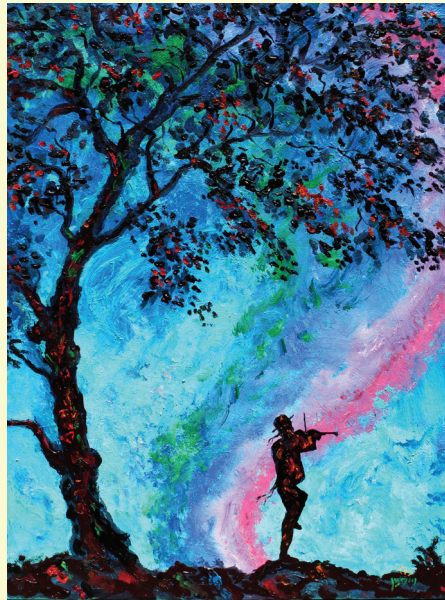
אני מברך את כולנו שתהיה שנה מלאה בהודיה ובאמונה, שנה טובה ומתוקה כמו תפוח בדבש (- אבל בלי תולעים, כמובן...)

אני מחליט להוסיף גם "נורופן" לרשימת ההשתדלויות. אולי משם יבוא עזרי. רבע שעה, ועוד חצי, ו - לא. הראש מסרב להרגע.

אשתי מתקשרת. אני עונה בקול חלוש. היא מצטערת שבינתיים לא הצליחה לתפוס אף אחת, ושאוּלִי אנסה את השכנים ו... - בשלב הזה אני מרגיש כי כבר אין בי שום כוחות. אני שומע אותה ממשיכה לדבר, אך המילים חולפות מעל ראשי. אני נפרד ממנה בברכת שלום, ומביט על התקרה.

"רבונו של עולם!" אני שוב מנסה לפנות ליוצרי ובוראי, אך המילים... פשוט לא יוצאות!

"היא נכנסה!" לוחש בני הגדול. "היא יצאה!" אני שומע את בתי הקטנה. "הנה היא!" כולם קוראים בשקט מרוגש.

"אבא, אבא!" בני הקטן והחביב, מאירי, פורץ את דלת חדרי, מביט בי ואומר:

"מה קרה?"

"כואב לי הראש, מותק. תחזור לשחק יפה" אני אומר לו.

"אבל, אבא, אמרת לנו שעל הכל צריכים להגיד תודה.

זה היה אחד מימי בין הזמנים האחרון. כבר חודשים לפני אותו יום, אשתי בקשה ממני בכל מאודה לאפשר לה ללכת ליום עיון מטעם עבודתה ביישוב מרוחק בצפון, מה שדרש מאיתנו הכנות והתארגנויות מרובות בכל מה שקשור לילדים.

לאחר עמל רב הצלחנו לתכנן איפה הילדים יהיו בבוקר, ולערב הזמנו בייביסיטר עד לשעה שאני רגיל לחזור מלימודי. (כן, ב"ה גם ב"בין הזמנים" אני משתדל תמיד לשמור על הזמנים ולא לפרוש מהלימוד).

ברוך ה', בבוקר אותו יום אשתי סדרה את הילדים והילדות שהתפצלו. הילדות הלכו לסבתא והבנים הלכו לאטרקציה עם הדוד הגדול שהסכים להיות איתם עד אחרי הצהריים.

ואני - בסביבות הצהריים המאוחרים הבחנתי בכאב ראש זעיר שהלך והתגבר והחרף בקצב מסחרר עם כיוון השעון. עד שאחרי הצהריים, כשהילדים חזרו, הכאב כבר היה חד ומפלח כל כך, שגם אחרי שני אקמולים לא הוקל.

שכבתי במיטה, מנסה להתעלם מעדר הילדים שלנו (בלי עין הרע), שנכנסו כולם בבת אחת בצעקות וצהלות, כהרגלם של ילדים.

הטלפון מצלצל. בכוחותי הקלושים אני עונה.

זאת אשתי על הקו. היא אומרת לי שהבייביסיטר הודיעה לה שהיא מצטערת ומסיבה כלשהי היא לא יכולה להגיע הערב.

אני מתקפל במיטה בדאגה, ומעדכן אותה במצבי. היא מבטיחה לי שהיא תנסה לעשות עוד כמה טלפונים, להשיג מישהי אחרת שתגיע בהקדם האפשרי.

אני מתהפך לצד השני. פטישים מנסרים את ראשי. ואולי אלו צעקות הילדים.

"אלוקים..." צעקה בלתי נשמעת מצייצת מליבי. לא. אני אפילו לא יכול לפנות אליו עכשיו.

כבר כואב לי יותר מדי. והילדים מסביבי, צועקים, רבים.

"אבא! אבא!" אני שומע אותם קוראים לי, מצפים שאבוא לפייס, להרגיע, לעזור...

'היום אין אבא' אני מהרהר בליבי, בעודי דוחף כרית עבת כרס על ראשי לצמצם את הצרחות.

הזמן עובר. באלאגן אטומי בבית. ושום דבר לא נהיה יותר טוב.

ציורים: יהושע וייסמן 054-8441131

מתקברים להודיה לה'

פנקס הפלא לרישום חסדי ה', מקבץ גליונות "קול תודה", חוברת "שערי הודיה", דיסקים של שירים ושיעורים ועוד.

חדש!
"הקול החמישי"
לשבע ברכות

ניתן לרכוש בעמדת "לעולם אודך" ברחבי הארץ או במשלוח (כאשראי): 055.6789852

בני בכך רח' רזנהיים 073.7240443 | רח' ר' עקיבא 052.7657961 | ויז'ניץ 052.7180945 | רח' השומר (לי יצחק) 054.8409772 | קרית הרצוג 054.8428037 | ירושלים בר אילן 052.5824598 | קצאנז/קבלו 053.3117168 | רמת ד 050.4160092 | בית ישראל 050.4160092 | גרין פארק האולה 054.8492713 | או (לגברים בלבד) 050.4144244 | הר-נוף 054.8461818 | בית ון 050.4187444 | גבעת שאול 052.7674231 | נוה יעקב 052.7141306 | רמת שלמה 052.7682817 | פסגת זאב 054.843258 | גבעת זאב 052.7656704 | בית גבעה B פנים מאירים 052.7626133 | גבעה A רח' זוויל 052.7695623 | גבעה B אוהב ישראל 052.7148656 | צפת שכ' מאור החיים 04.6781947 | בית שמע רמת בית שמע ב' 077.3311851 | רמא א' 052.7122942 (אחרי 16:00) | הקריה החרדית 053.3190245 | אלעד ר' מאיר 052.7173260 | יהודה הנשיא 052.7645939 | מודיעין עילית ברכפלד 053.3113783 | קרית ספר 053.3127139 | 050.41033 | גרין פארק יאנקל 050.4181808 | אשדוד איזור ז' רח' בעל הנוס 052.7669125 | רובע ח' 08.8640260 | איזור ג' 050.4166933 | רחובות 050.4128900 | נתניה ואופקים 052.7659325 | רכסים 052.7635667 | הדר 054.8421558 | שכ' סגירט ויז'ניץ 053.3170827 | בית שמש (נעמן) 052.7139522 | חצור הגלילית 052.7670090 | נתניה 09.8331283 | פת 050.4139035 | שבריה 052.7143324 | 054.8416922 | 050.4117088 | יבנאל 052.7146012 | תל ציון 052.7676478 | תל ציון 054.8423620 | מגדל העמק 054.8455935 | ערד 054.8486376 | כרמיאל 054.8531274 | לכמיות גדולות ו/או למשלוחים לאיזורים אחרים: 050-4109020 | לכמיות גדולות בבני ברק: 054.8486376

להקדשת גליון
לע"נ או לישועה

ניתן להתקשר לטלפון:
055.6785647

העלון מוקדש לע"נ:
היוסף בן חונצ'ה ז"ל

לגאולה שלמה במסד ובנפתח ב"א

ניתן לקבל את העלון במייל
בשליחת בקשה ל:

KT6171190@gmail.com

...

לקבלת העלון באנגלית
KolToday@gmail.com

חדש!

ניתן לתרום לארגון
גם בקו הצדקה של "קהילות":

073.2757000

(קוד 8856) וכן במכשיר
"קהילות" בבתי הכנסת
(בחיפוש: 'לעולם אודך')

כמו"כ ניתן לתרום בטל:

055.6789852

ניתן לתרום לעלון ולהקדישו
לע"נ או לישועה, או כהודיה
לה' על חסדו

עזרו לנו להמשיך להפיץ

את אור ההודיה!